

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความสำคัญ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในวิชาภาษาไทย(การอ่าน) โดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คนที่เรียนวิชา ภาษาไทย(การอ่าน) ปีการศึกษา 2554 โดยใช้เวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 9 สัปดาห์เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาไทย(การอ่าน) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย(การอ่าน) หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย(การอ่าน) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การศึกษาผลการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่ามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.56 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.22 ทั้งนี้เพราะผู้เรียนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จึงทำให้คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนต่ำ

1.2 จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.29 ซึ่งจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนโดยใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) พบว่า สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) จนทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งการใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) เป็นเทคนิคการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เสริมสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนที่คงทนมากกว่าการเรียนการสอนแบบปกติที่มีผู้สอนเป็นผู้นำในชั้นเรียน เป็นการกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจจริงๆ กระตุ้นให้ค้นคว้าหาคำตอบในเรื่องที่ตนเองสนใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนตัดสินใจ ตกลงใจ และตระหนักในสิ่งที่อยากจะทำหรือสนใจจริงๆ และพัฒนาจนกลายเป็นข้อคำถามและความสงสัยส่วนตัวซึ่งจะกลายเป็นวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้เรื่องนั้นต่อไปรวมทั้งเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้ได้ดี กรมวิชาการ (2546) กล่าวว่า การที่จะให้บรรลุจุดประสงค์ ควรมีการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านได้ชัดเจน เพราะจะเป็นแนวทางกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น(อยู่ในขั้น W) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตรลดา คนยืน และคณะ (2550) เรื่อง การใช้กลวิธีสอนแบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยการใช้กลวิธีสอนแบบ KWL-Plus มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.80 คิดเป็นร้อยละ 82.20 อยู่ในระดับดีมาก ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แชมมณี (2545) ที่กล่าวถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านโมเดล K W L ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมผู้เรียนในเรื่องการเรียนรู้เป็นรายบุคคลรวมทั้งการส่งเสริมแนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ เช่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นการกระตุ้นความอยากใคร่รู้ในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจจริงๆ กระตุ้นให้ค้นคว้าหาคำตอบในเรื่องที่ตนเองสนใจ โดยในวัยนี้สื่อการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจอย่างหนึ่ง คือ นิทาน ปรานี ปริยวาที (2551: 29) กล่าวว่า นิทานมีคุณค่าและประโยชน์ คือ เป็นวิธีการให้ความรู้ที่จะทำให้เด็กสนใจเรียนรู้ สามารถจดจำและกล้าแสดงออก ปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กจากตัวแบบในนิทานที่เด็กประทับใจ สร้างสมาธิ ดังนั้น การใช้นิทานจึงมีส่วนสำคัญในการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน มีสมาธิ และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างมีเป้าหมาย เป็นกระบวนการพัฒนาทักษะในเรื่องการอ่าน ตลอดจนได้พัฒนาทางด้านสติปัญญาซึ่งเพียเจต์ (Piaget อ้างถึงใน อ้อมขวัญ แสงคล้าย 2553: 20) กล่าวถึงวุฒิภาวะของพัฒนาการทางสติปัญญาสำหรับเด็กอายุ 4- 7 ปี ว่าเป็นระยะที่การคิดเป็นไปโดยการหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ นอกจากนี้ ระหว่างการเก็บข้อมูลยังสังเกตได้ว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีทักษะการสรุปใจความสำคัญจากการอ่านนิทานที่แตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานการอ่านที่ดีจะมีแนวโน้มในการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ดีกว่า รวมถึงผู้เรียนที่มีประสบการณ์เดิมที่สัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับเรื่องที่อ่านมาบ้างจะมีการคาดเดาเหตุการณ์ เข้าใจและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับอ้อมขวัญ แสงคล้าย(2553: 4) ที่กล่าวว่า ในการอ่านนั้นผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายอย่าง เช่น การผสมผสานตัวอักษร การวิเคราะห์คำ การตีความและการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับ สิ่งที่อ่าน จึงจะทำให้การอ่านและการแปลความหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับสุนาฏ นิธิมัทรากุล (อ้างถึงใน สุริยา เฟิงลี, 2552) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์เดิม และความคิดอันเป็นวัตถุประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้นในขณะนั้น นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2546) ได้กล่าวถึง ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญไว้ว่า การอ่านจับใจความหากได้ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบจะทำความเข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

2. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในวิชาภาษาไทย(การอ่าน) โดยใช้เทคนิคเคดับเบิลยู แอล (K W L) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย(การอ่าน) โดยใช้เทคนิคดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ

โดยความพึงพอใจที่มีค่าร้อยละอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนชอบเรียนวิชานี้และอยากให้วิชา
 อื่นๆมีลักษณะการเรียนแบบนี้ หัวข้อรองลงมาตามค่าร้อยละ ได้แก่ ผู้เรียนชอบทำงานทั้งที่เป็น
 งานกลุ่มและงานเดี่ยว ผู้เรียนสนุกกับการอ่านหนังสือมากขึ้นและคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้ได้รับ
 ประโยชน์จากการแสดงความคิดเห็นของเพื่อนๆด้วย ผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นด้วยวิธีการเรียน
 ลักษณะนี้ ผู้เรียนเห็นว่าการตั้งคำถามก่อนเรียนทำให้ได้ฝึกคิดและมีแนวทางในการค้นหา
 คำตอบในเรื่องที่เรียนง่ายขึ้น การที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานทำให้
 เข้าใจเรื่องที่อ่านและสรุปใจความสำคัญได้ และจากการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถนำไปใช้
 ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นๆด้วย สำหรับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในวิชาภาษาไทย
 (การอ่าน)โดยใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญที่มีค่า
 ร้อยละน้อยที่สุด ได้แก่ การคิดทบทวนสิ่งที่เคยรู้มาแล้วเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะเรียนทำให้ผู้เรียน
 เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจมากขึ้น ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ว่า การเรียนรู้ในบรรยากาศที่ผู้เรียนให้
 ความสนใจและมีความหมายกับตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียนและสนุกสนานกับ
 การเรียนมากขึ้น ปรานี ปริยวาที (2551: 29) กล่าวว่า นิทานมีคุณค่าและประโยชน์ คือ เป็น
 วิธีการให้ความรู้ที่จะทำให้เด็กสนใจเรียนรู้ สามารถจดจำและกล้าแสดงออก ปลูกฝังนิสัยรักการ
 อ่าน แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กจากตัวแบบในนิทานที่เด็กประทับใจ สร้างสมาธิ
 ดังนั้น การใช้นิทานจึงมีส่วนสำคัญในการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน มีสมาธิ และสามารถ
 สรุปใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างมีเป้าหมาย การเรียนแบบมีส่วนร่วม เช่น การได้แลกเปลี่ยน
 ความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม เกิดความสนุกทำให้ผู้เรียนทำให้ได้รับประโยชน์จากการแสดง
 ความคิดเห็นของเพื่อนๆด้วย สำหรับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในวิชาภาษาไทย (การอ่าน)
 โดยใช้เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (K W L) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญที่มีค่าร้อยละน้อย
 ที่สุด ได้แก่ การคิดทบทวนสิ่งที่เคยรู้มาแล้วเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะเรียนทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้
 อย่างเข้าใจมากขึ้น สามารถอภิปรายผลได้ว่า ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนแต่ละคนมี
 ความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง โดยเฉพาะเด็ก
 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้น การคิดทบทวนสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วโดยอาศัยประสบการณ์
 เดิมของแต่ละคนจึงมีข้อจำกัด ผู้สอนจึงควรช่วยเหลือด้วยการใช้คำถามกระตุ้นเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้
 คิดและมีมุมมองที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ระหว่าง
 การเก็บข้อมูลยังสังเกตได้ว่า การให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกกลุ่มทำกิจกรรม ผู้เรียนมักเลือก
 กลุ่มเดิมของตนเองเป็นส่วนใหญ่ และผู้ที่เคยทำงานกลุ่มบางคนในระยะหลังชอบทำงานเดี่ยว
 มากกว่าโดยให้เหตุผลว่า มีความสนิทสนมกันดีจึงอยากทำกับเพื่อนคนนี้ เพื่อนชอบทำให้เสีย

สมาธิทำให้คิดไม่ออก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพและการแสดงออกของวัยเด็ก ตอนต้น อายุ 2-6 ปี ว่า เด็กวัยนี้จะมีลักษณะที่กำลังพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ชอบอิสระ ตัดสินความดีไม่ตีความถูกและความผิดจากความรู้สึกส่วนตัวและพยายามให้คนอื่นคล้อยตาม หรือทำตามที่ตนเองต้องการ วัยนี้เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลิกภาพมากที่สุด โดยเฉพาะลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ซึ่งเด็กแต่ละคนจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าสิ่งเดียวกันด้วย พฤติกรรมที่ต่างกัน สำหรับวัยเด็กตอนกลาง หมายถึง เด็กที่มีอายุระหว่าง 6-10 ปี เป็นช่วงที่เด็ก กำลังเข้าศึกษาในชั้นประถมศึกษา บุคลิกภาพของเด็กในวัยนี้เป็นผลมาจากบุคลิกภาพในวัยที่ ผ่านมาจะแสดงออกในลักษณะต่างๆ กัน เช่น เริ่มเรียนรู้ว่าลักษณะการแสดงออกเป็นรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้อื่นแตกต่างกัน จึงรู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีขึ้น เริ่มมีอารมณ์กลัว ซึ่งแตกต่างจากวัยเด็กตอนต้น คือ กลัวไม่มีเพื่อน กลัวเรียนได้ไม่ดี ต้องการทำอะไรให้ประสบความสำเร็จ และรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำได้ ถ้าทำไม่ได้จะเสียใจมาก นอกจากนี้ ยังมีอารมณ์ไม่แน่นอน เจ้าอารมณ์ หงุดหงิดง่าย ดังนั้น การจัดการชั้นเรียนในการทำงานกลุ่มร่วมกันนี้ ผู้สอน ควรใช้วิธีการที่หลากหลายในการอธิบาย ชูงใจ หรือโน้มน้าวใจให้ผู้เรียนสามารถทำงานกลุ่ม ร่วมกับผู้อื่นได้ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องให้อิสระทางความคิดในการทำงานเดี่ยวผสมผสานกันได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น จากผลการศึกษาที่ได้จะเห็นว่าสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเคดับเบิลยูแอล(K W L) สามารถ พัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญที่ถูกต้องตามหลักการ เกิดเจตคติที่ดีทั้งต่อตนเองและต่อวิชาที่เรียน ตลอดจนสามารถนำประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาอื่นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนสามารถนำรูปแบบดังกล่าวไปทดลองใช้ในการสอนวิชาอื่นๆ ได้
2. ผู้สอนควรเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบดังกล่าวให้มากขึ้น เพื่อฝึกฝนให้เกิดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพให้มากที่สุด
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเท่านั้น ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อจะได้ผลการวิจัยที่ลึกและสามารถนำไปปรับปรุงและการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ